

JEAN LUC VALLET, TRIO

La missió d'un club de Jazz, a més de moltes altres coses, és la de fer arribar als aficionats, el batec constant i evolutiu, d'aquesta cucafera màgica, de proporcions colossals, que es la nostra benamada música.

Així doncs, que en un esforç fidel i molt tossut, alguns dies de l'any, convoquem a la massa de seguidors, per que es delectin amb les bones vibracions, brollant de tant històrics instruments.

Concretament, el passat diumenge 18 d'octubre d'enguany, es va celebrar a la Sala de Cultura Sant Francesc de la nostra ciutat, un concert organitzat per Jazz-Club, i amb l'importantíssim suport de la Casa Gran.

Els músics que aquest dia ens visitaren, son una branca Ocasional del grup "Transatlàntic", amb Jean Luc Vallet al piano, Horacio Fumero al contrabaix, i Peer "Daddy" Wyboris, a la bateria.

La sala presentava mitja entrada, cosa que als organitzadors ens va inundar de joia, però com sempre hi ha una assignatura pendent; una altra vegada, em reitero de dir als nostres benvolguts consocis, que la majoria menys un, no eren inscrits dins del nostre Club, i francament, això desencoratja una mica, perquè el que voldriem, es que vinguesiu tots en massa,... I el més bó del cas, es que si en aquest, no tenieu que passar per caixa, no us feiem pagar ni un duret!!!

En qualsevol cas, els que érem allà reunits, varem gaudir d'un grant concert, en el que cada un dels instrumentistes, va complir molt satisfactoriament, amb la seva missió, de fer disfrutar i aplaudir llargament, en totes les peces interpretades, a un públic assedegat de bones execucions.

Tot el concert es desenvolupà, dins del més pur estil "Be Bob", amb un Jean Luc, seriós i mol concentrat; Va estar molt bé en el ritme, oferint uns "tempos" sorprenents, amb unes harmonies captivadores, i deixant-se encoixinar, per els altres dos instruments. Fantàstic.

A la bateria Peer Wyboris va eixir exhuberant, gaudint d'un estil molt perfeccionista i personal, que fa que s'el reconegui en qualsevol moment. No puc pas dir, que no sigui un gran "drummer", ja que per mi ho es (potser un dels millors del país) però te moments, que vol aconseguir al preu que sigui, ser el protagonista, i ho fa tocant molt fort, de tal manera que enfosqueix el so dels altres components. De tota manera, l'hem de donar un notable alt!

I em deixo per l'últim, el que per mi va ésser el millor. El gran Horacio, que amb un instrument molt important com es veu, aconseguieix portarlo a primer plà de l'escena, amb un mestratge corprenedor. A estar increible en tots i cada un dels puntejats, que sorgien d'aquelles cordes, donant una riquesa d'acords, i unes cadencies, realment fora de serie. Genial.

D'aquesta manera, que arribem a la fi del concert, amb uns semblants molt satisfets i xirois, per la bona estona que aquets tres bons músics, autènticament internacionals (França, Argentina, Alemanya) ens va oferir, i amb l'esperança que ens puguin visitar, el mes aviat possible.

Sort amiscs, i fins a la propera.

Salut i Feina.

Jaume Sararols.

